

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociației Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Mama noastră.

Te preaslăvim Sfântă Fecioară, care ne-ai născut Mântuitorul și fiind mama Lui, ai primit ca să fii și Mama noastră. Cu fericirea de a fi Mama Copilului celui mai bun, ai acceptat și măhnirile cauzate de noi, copii răătăciți. Dar Tu ne vei conduce la calea cea bună, Tu și din depărtare, — căci ne-am depărtat de tine, — veghezi asupra noastră, pentru că Tu ești Mama noastră.

Te preaslăvim Sfântă Fecioară, care ai petrecut Fiul Tău pe calea Golgotei la moarte. Și ai suferit cum n'a suferit nicio inimă femeiască. L-ai văzut pe Copilul tău nevinovat, ucis de noi, copiii Tăi nefericiți în răutatea noastră. Și totuș cuvintele lui Isus, muribundul: „Tată, iartă-le lor căci nu știu ce fac” — au răsunat și în inima ta de mamă și ne-ai iertat și ne ierți până la sfârșitul lumii, căci ești și Mama noastră.

Te preaslăvim Sfântă Fecioară, care ai strâns în brațele tale cu bucurie evlavioasă pe Fiul tău înviat. Bucuria ta a fost nespusă, dar cu atât mai mare e durerea Ta, pentru noi, cari nu ne grăbim să-L îmbrățișăm pe Domnul Nostru Isus Hristos, cel înviat, în Sf. Euharistie, ci îl lăsăm singur, părăsit, cum n'a fost nici în mormântul de stâncă. Te rugăm, cu suflarea Ta, să topești ghiafa de pe inimile noastre, cu iubirea Ta, să ne aprinzi sufletele, ca să-L iubim cu dragoste înflăcărată pe Isus euharisticul și Sf. Cuminăcătura să-o luăm adeseori, cu umilință,

simțind suprema fericire. O, nu întârzia, să ne conduci la Isus, ca să trăim și noi viață adevărată, căci El e „calea, adevărul și viața!” Tu vei face aceasta pentru că ești Mama noastră.

Te preaslăvesc Sfântă Fecioară, care ești mireasa Spiritului Sfânt. Mijlocește nouă te rugăm, darul Spiritului, Sfântului tău Mire, ca sălășluind El în sufletele noastre, să încetăm a păcătui, ca să nu întunecăm mai mult în noi chipul Tatălui, să ne îmbogățim sufletele cu florile virtuților, ca Fiul să aibă locuință plăcută în noi. Cu bunătatea ta, Tu ne vei face această intervenție, căci pe lângă demnitatea de a fi mireasa Spiritului Sfânt, ești și mama noastră.

Te preaslăvesc Sfântă Fecioară, care adormind aici pe pământ, ai fost ridicată la cer. Știm, că deși ești în cer, nu ne uiți pe noi, cari răătăcim în aceasta vale de lacrimi. Intinde-ți mâna Ta ocrotitoare asupra noastră, cu haina Ta albă ne acopere, ca dușmanul cel viclean, să nu ne poată ademini. Și atunci păcătoși, slabi, oboseți, în capul nostru cu haosul gândirilor turbure, în inima noastră cu mii de dureri nedeslușite, cu picioarele rănite de pietrele drumului nostru, cu mâini tremurânde de dorință după ceva mai bun, — așa cum suntem, — nu vom fi părăsiți, vom fi salvați, căci suntem copiii Tăi și Tu ești Mama noastră.

Dr. Irina Berinde.

Cu gândul și cu inima la Neprihănita noastră Mamă.

„Femeea jese viitorul
neamului.”

Carmen Sylva.

... Și tot mai mult ochii oamenilor
prind să zărească crinul minunat ce din al-
băstrimile înălțimilor își trimite finele-i mi-
resme spre globul nostru pământesc.

Dar cine îl zărește ?

Numai acela ce se învâstmântează în
haina curăției, numai acela pe care tăiușul
grozav al durerilor îl aruncă gemând în ță-
rână la picioarele Crucii . . .

Mă gândesc cu îngrijorare la tine, fe-
mee, cum te apropii tu de Prea-Curata, de
Prea-Slăvita noastră Prea-Sfânta Vergura
Maria? Ai călcat în picioare trufia? Vrei
să le întreci pe toate celelalte femei? Și prin
ce vrei să le întreci? Cu cele sufletești?
Intrece-te pe tine însă-ți! Vrei să le
întreci cu podoabele? Dar din ce bani?
Cheltuești economiile soțului? Il împingi la
furt? Să nedreptățiască în plată pe alții?
Să speculeze nevoile altora?
Să ia zece piei de pe om? Să vândă drep-
tatea? Să ia din pâinea celor mai mici de-
cât dânsul și care așteaptă dela dânsul?

Să împânzești toate magazinele cu da-
torii pe care nu le mai poți plăti? De unde
bani? Poate că mai vrei și alți soți pe lângă
cel legiuit? Sau poate că vrei ca soțul să
surpe locul altuia, să înainteze? Și de-acolo
de lângă umărul lui să te arăți și tu mare
și tare, să-ți sporăvăiască gura, batjocurind
pe toți, împrăștiind necuviințe pe seama tu-
tutor??

Ce-ai în suflet când te apropii de Dân-
sa? Ți-i sufletul plin de credință și de umi-
lință?

(Intr'o biserică din țara noastră în care
infram pentru prima-dată, am rămas incre-
menită de cum se înfățișau femeile. Năvă-
liau fără nici o sfială. Buzele le erau năcă-
lite de roș. Saluturile și zimbetele erau întâi
pentru oameni apoi o cruce pentru „Dom-
nul, Dumnezeuul nostru.” Unele care se cre-
deau mai de soiu, alergau să se înfigă

lângă ușile împărătești, ca nu cumva să stea
la spatele altora. În fiecare clipă, chiar când
preotul oficia, își înturnau capul spre cei
care se auziau sosind. Se vedea bine, că
ele nu intraseră în Casa Domnului ci într'o
sală de spectacol.)

Ce-i ceri tu în rugăciune Ei care e
mai albă decât zăpada de pe vârfurile mun-
ților, Aceleia care n'a cunoscut păcatul, care
a trăit în umilință și sărăcie, înălțându-și
gândurile în fiecare clipă numai spre Cel de
Sus? Aceleia care n'a urit pe nimeni, care
n'a invidiat pe nimeni, care pe toți i-a aju-
tat cu binele, care n'a cunoscut decât munca
și truda, îndeplinindu-și îndatoririle, care și
noaptea când trupul se odihnea, sufletul îi
sta de veghe, în vecinic gând curat și rugă
— cași o candelă aprinsă — în întunec.

... Dacă un gând neîntocmit ai pus
în rugăciunea care-ți sboară de pe buze spre
Dânsa, fulgerat cade înapoi — ca fluturile
ars de lumina lămpii.

Și totuși Ea nu vrea ca sufletul tău să
se piardă, femeie, ci prin îndemnuri care-ți
vin în rugăciune, în vis, în chiar neîmplini-
rea lucrurilor pe care le ceri, Ea îți arată o
dragoste imensă, o milă fără de seamă
pentru pulberea ta . . . și-ți arată mereu dru-
mul care să te ducă spre mântuirea sufle-
tului tău, căci cum spune sf. Bernard în
sfânta-i rugăciune: „nu s'a auzit nici odată,
ca cel care a alergat sub ocrotirea Sfintei
Fecioare și care i-a cerut ajutorul și mijloci-
rea, să fi fost părăsit de Dânsa.”

Nu crezi tu, că o fată sau o femeie
curată, smerită, înțeleaptă, harnică, care caută
întâi la părerea Domnului și apoi a oame-
nilor, care vrea binele tuturor, care se fe-
rește de pilda rea, care nu invidiază pe cel
care e înaintea ei, cu bună cuviință în toate,
să nu fie plăcută Neprihănitei Maici?

Și nu crezi tu, că această fată sau fe-
mee aduce binecuvântare lui Dumnezeu
asupra casei și familiei ei, asupra fiilor ei?
Nu crezi tu, că ea lucrează spre mărirea lui
Dumnezeu dând în lume fii sănătoși la su-
flet și la trup?

O. C.

Cântec.

I

Mamă de iubire plină,
Azi cu toții te slăvim;
Și'n surgunul vieții noastre
Am jurat să te iubim.
Cată, deci, spre ceata ta,
Și-o ajută'n lupta grea.

II

Tu stăpânitor Luceafăr
Peste valurile adânci,
Apără bărcuța slabă
Și de vânturi și de stânci!
Și când ceriu-i plin pe nor,
Vin, Marie, 'ntr'ajutor!

III

Iar când steaua vieții noastre
Se coboară'n asfințit,
Dulce Mamă, fii miloasă
Cătră cei ce te-au iubit!...
Și ne du cu Tine sus
Lângă pieptul lui Isus!

Maria, mângăierea întristaților.

Dumnezeu vrea ca noi prin suferințele noastre să ispășim păcatele noastre, ca să ne ținem departe de lumea cea păcătoasă și de bucuriile ei, vrea, ca noi să ne facem asemenea lui Isus și Mariei și pe calea cea spinoasă a vieții să ajungem răsplata veșnică.

Pe lângă toate aceste Dumnezeu nu ne lasă fără sprijin, El ne trimite mângăiere, ni-o dă pe Maria, care în calitate de cea mai bună mamă vrea — și știe să deie mângăiere copiilor săi întristați. De aceasta mângăiere avem lipsă neapărată, altcum n'am putea răzbi pe calea cea grea a vieții.

Maria de fapt ne dă mângăiere. Nu odată se umple sufletul nostru de întristare, ne stăpânesc gânduri negre, frica ne urmărește și Ea, Maria, ca ingerul mângâitor, depărtează dela noi întristarea și varsă nădejde, liniște și mângăiere în inimile noastre.

Cine a trimis acest inger? Maria, mângăierea întristaților! Pentru-ce tu, care atâta suferi, stai tare ca o stâncă și fără cuvânt de răsvrătire rabzi? Pentru aceea, pentrucă Maria cere dela Dzeu pentru tine răbdare și te mângăie pe tine cu un viitor mai bun.

Maria nu ne părăsește în întristarea noastră, căci și Ea cunoaște suferințele vieții. O! cât ai suferit, Tu mamă îndurerată! Dela iesle până la mormântul Fiului Tău viața Ta a fost un nesfârșit lanț de durere și suferințe.

Așa-i, Maria atâta a suferit, că Ea știe mai bine, ce este întristarea noastră.

O doamnă din societate și-a pierdut singurul copil. Din acest motiv s'a întristat atât de mult, încât nimeni nu i-a putut da mângăiere, toate încercările au rămas fără efect. Și aceasta întristare din zi în zi a crescut, pe urmă n'a voit să vorbească cu nimeni și lacrimile au săpat brazde adânci pe fața ei. Pe urmă i-au secăt lacrimile. N'a putut să plângă și prin aceasta i s'a mărit și mai mult durerea.

În sfârșit un pictor cu frica lui Dzeu a socotit, că va face portretul copilului mort, socotind, că poate acest portret va ușura durerea și disperarea mamei. De alta parte i-a fost frică, că va ajunge' contrarul și disperarea mamei va fi și mai mare.

Pe urmă ce face? Plin de credință face 2 tablouri egale în mărime.

Unul reprezintă copilul mort, iar celălalt pe P. C. V. Maria cu Isus în brațe, un Isus galben ca ceara, plin de sânge și mort și acest tablou purta inscripția: „Ea mai mult a pățimit ca tine.“

Mama văzând tabloul copilului, în durerea sa cade leșinată sub tabloul Mariei. Când îi revin puterile, vede tabloul și citește inscripția ce purta, își dă seama, că ce dreptate conține, se rușinează de slăbiciunea proprie și își zice: de azi nu vreau să plâng. Și din acel ceas s'a liniștit cu desăvârșire, cași cum ar fi fost împreună cu copilul mort. Lacrimile ei n'au mai fost lacrimi de întristare, ci de bucurie și iubire, pentru-că a știut, că va veni timpul, când iarăși va fi împreună cu copilul iubit. A început să ducă o viață sfântă, a părăsit lucrurile lumesti și toate le-a făcut cu gândul de a ajunge cu copilul său, ca împreună cu el să se bucure în rai.

Voi oameni buni, părinți, mame și voi toți, cari pătimiți atât de mult, pentru-ce nu vă grăbiți la Maria, la Mama tuturor întristaților? Voi plângeți și lacrimile voastre sunt scumpe, ca diamantul, pentru ce le risipiți fără nici un rost?

Pentru-că voi încă nu știți a pătimi cu Maria! Incă nu știți a o ruga pe Ea, să vă învețe a răbda așa, cum Ea a răbdat. Nu căutați mângâiere la Ea, ci poate în lume și în păcat.

Nu faceți aceasta! Grăbiți-vă la Maria, și o rugați să vă dea ușurare.

Maica noastră, trimite-ne mângâiere căci plângem, arată-ne calea, ca să nu perim, învață-ne să răbdăm fără murmur, învață-ne să iubim pe Dzeu mai ales în ceasul întristării!

T. B.

Paraclisul.

Cultul P. C. V. Maria cu încetul ocupă un mare teren în manifestațiile noastre religioase. Reuniunile Mariane, congregațiile nou înființate, toate arată, că după exemplul bisericii occidentale și la noi tot mai mulți se așează sub scutul Mariei.

Aceasta pornire se observă mai ales cu ocazia oficierii Paraclisului, care cu drept cuvânt se numește Canon de mângâiere. Căci sutele de credincioși, cari asistă la acest oficiu mângâiere caută în suferințe, întărire în ispite și boale. Nici odată, la nici un serviciu religios nu se citește atâta pietate de pe fața credincioșilor, nici când nu se observă atâta părere de rău, dar nici atâta nădejde la credincioși, ca la Paraclis.

Tăranul obosit, intelectualul învins de grija zilei, tinărul înșelat în speranțele sale, bătrânul, care așteaptă sfârșitul, săracul și bogatul, toți — toți aleargă la Regina cerului, cerșind milă și ajutor, știind că, nimeni, din cei ce aleargă la Ea, nu ese rușinat dela ceea ce este izvor de mângâiere, turn de tărie și pacea celor înviforați.

Parcă se trezește lumea din somnul adânc, căci în multe suflete se naște speranța spre un viitor mai bun. În marea de noroi a zilelor de azi începe a înverzi ramura păcii. Cum minunata floare — victoria regia — își află teren prielnic pentru dezvoltare în apele răumiroșitoare ale mocirlelor, așa și deasupra vastelor bălți ale imoralității de azi își face apariția drăgălașul boboc al virtuții. Și aceste toate cu ajutorul P. C. V. Maria! Sutele de credincioși îngenunchiați la altarul Maicii Domnului, fețele lor scaldate în lacrimi, rugăciunea lor rostită din toată inima dovedesc aceasta.

Altarul învălit cu flori — toate darurile curățeniei cătră cea mai Curată, este legătura, care leagă pe copii de Mama lor, semnul nădejzii și al dragostei.

Până când vom ști să cinstim pe P. C. V. Maria, până-când vom ști să-l aducem ca dar nu numai flori, dar și inimă curată, nu suntem pierduți, căci avem mamă, deci nu suntem părăsiți. Și dacă vom aduce și rugăciuni pioase, această Mamă ne va aduce liniștea atât de mult dorită, și va șterge lacrima de pe toată fața

T. B.

Către Sf. Fecioară

(Cântec)

O Fecioară și Regină,
Suflet blând, lipsit de vină,
Omenirea ți se 'nchină
Și-Ți ridică dulce cânt. —
Fii slăvită, Tu Stăpână,
Laude Ingerii-Ți îngână,
Când puternica Ta mână
Varsă haruri pe pământ.

Fii slăvită, blândă floare,
Stea din zori strălucitoare,
Peste cer stăpânitoare
Cu-al tău Fiu slăvit Isus;
Al Tău nume, Mamă bună,
Când pe lume lin răsună,
Lângă tronul Tău adună
Ai tăi fii cu dor nespus.

Cu iubire fără seamă
Ne dorește și ne cheamă,
Către sânul Ei de mamă
Să trimetem salutări.
Hai, deci, neamuri cu grăbire,
Să vărsăm din piept iubire
Lângă tronul de mărire,
Lângă tronul de 'ndurări!

**Oficiul protopopesc al distr.
Sighet și Iza.**

No. 391.

În legătură cu grațiosul ordin Nr. 1209—1932 al Preav. Ord. publicat în circularul Nr. III. sunt invitate oficiile parohiale, de a da raportul lor în termenul cel mai scurt despre persoanele trecute și așezate în capitală sau în alte părți ale vechiului regat, precum și despre aceia, cari în mod provizor au părăsit parohia, așezându-se pentru un timp oarecare în acele părți.

Sighet, la 9 August 1932.

Oficiul protopopesc.**Oficiul protopopesc al distr.
Sighet și Iza.**

No. 392—932.

În legătură cu adresa Nr. 330—932 a acestui oficiu, sunt invitate oficiile parohiale, ca în termenul cel mai scurt posibil, să înainteze raportul lor, chiar și negativ, despre reuniunile mariane existente pe teritoriul parohiilor respective.

Sighet, la 9 August 1932.

Oficiul protopopesc.**Oficiul vicarial al Mara-
mureșului.**

No. 393—932.

În legătură cu grațiosul ordin Nr. 3263—932 al Exc. Sale Episcopului despre exercițiile spirituale publicat în Circularul Nr. VI. crt. notificăm următoarele:

1. Exercițiile spirituale se vor începe cu ziua de 30 August crt. la orele 17 la care dată preoții chemați în mod obligatoriu se vor prezenta la Liceul „Domnița Ileana” din Sighet, în a cărui local se vor ține exercițiile. Deprinderile sufletesti se vor termina în ziua de 3 Septembrie dimineața.

2. Exercițiile vor fi conduse de Preacuviosul Dr. Dominic Nicolăeș, franciscan, preotul misionar al Orăzii.

3. Taxa de întreținere va fi cca 35 Lei zi, — la aceasta sumă pe se adaugă încă 50 Lei pentru eventuale cheltuieli.

4. Haine de pat sunt la dispoziție.

5. Toți acei preoți, cari doresc în aceste zile a Liturghisi în capela institutului, să aducă cu sine odăjdiile necesare.

6. Fiecare preot va avea la sine Orogierul și Urmarea lui Hristos. (De imitatie Christii.)

În cele din jos dăm numele acelor preoți, cari vor trebui să se prezinte la exerciții, precum și al acelor, cari vor rămânea acasă, înlocuind pe timpul absenței pe cei îndepărtați.

PARTICIPANȚI:

1. Simeon Balea Săpânța, 2. Iuliu Rednic Iapa, 3. Ilariu Boroș Sighet, 4. Dariu

Vlad Sighet, 5. Iuliu Dragoș Vad, 6. Nic. Doroș Satșugatag, 7. Mihai Rednic Crăcești, 8. Ștefan Ilitzky Budești, 9. Iosif Fucec Cornești, 10. Vasile Ilitzky Strâmtura, 11. Gavril Timiș Borșa, 12. Victor Ștefju Vișeu de sus, 13. Vasile Dunca Cuhea, 14. Ioan Găzdac Săcel, 15. Ioan Bârsan Poieni, 16. Andrei Berinde Borșa, 17. Vlad Eugen Bocicoiel, 18. Ștefan Cherecheș Vișeu de jos, 19. Cochina Vasile Șieu, 20. Dr. Gheorghe Coman Petrova, 21. Ioan Birle profesor, 22. Iuliu Ardelean Măn. Moisei, 23. Vasile Cziple profesor, 24. Gavril Zecan Sighet Rutean, 25. Varga Tiberiu Câmpulung Rutean, 26. Titu Berinde Sighet extern.

RĂMÂN ACASĂ :

1. Adrian Lupan Rona de jos, 2. Eugen Dragoș Sarasău, 3. Lazar Gherman Berbești, 4. George Jurka Breb, 5. Vasile Balint Giulești, 6. Andrei Serbac Desești, 7. Artemiu Anderco Ieud, 8. Mihai Hotea Bărsana, 9. Isidor Ghiurco Călinești, 10. Petru Perșe Sârbi, 11. Anton Dunca Văleni, 12. Ioan Petrescu Valea Porcului, 13. Gavril Mariș Borșa, 14. Ștefan Anderco Oncești, 15. Ioan Dunca Ieud, 16. Victor Mesaroș Glod, 17. Vasile Vlad Botiza, 18. Petru Vlad Ocnașugatag, 19. Ioan Petruș Săliștea, 20. Vasile Godja Nănești, 21. George Cozma Dragomi-rești, 22. George Vlad Leordina, 23. Andrei Coman Moisei, 24. Mihai Iuga Vișeu de mijloc.

Se atrage atențiunea Ven. Cler, că cei ce au fost însemnați ca participanți, necondiționat trebuie să se prezinte la data fixată.

Sighet la 9 August 1932.

Oficiul vicarial.

Din Breb. Înălțătoare serbătoare a fost Dumineca, în 7 August la Breb. În ziua aceasta a primit sf. Botez Vasile Petran fecior de 19 ani, născut în anul 1913 în America. Toată parohia s'a adunat la aceasta serbare rară. *Preotul Iurka* cu cuvinte bine-simțite a vorbit despre adevărata credință și despre puterea sf. Botez. Nănașă a fost Dna Elisaveta Iurka, inimoasa preoteasă din Breb, care cu toată dragostea creștinească dă ajutor soțului său în greaua grijă a pastorației, iar nănaș Dl. Ionel Urdea director de bancă.

Un dar frumos a primit Biserica noastră din Sighet dela dna protopop Szabo din Baia Mare. învăliitori pe altar de mare preț, lucrate de mâna proprie formează acest dar valoros. În Sighet, — unde atât de mare grijă se depune pentru înfrumusețarea Bisericii — aceste învăliitori vor avea locul cuvenit. Vrednicei Doamne Biserica îi mulțumește pentru frumosul dar. Să fie tuturor un exemplu de urmat.

În ziua de 15 August — Adormirea Pr. C. V. Maria va fi consacrarea Bisericii catedrale din Baia Mare. Frumoasa și spațioasa Biserică, care prin înființarea eparhiei Maramureșului a devenit mama bisericilor din eparhie, va fi consacrată de supremul ei paroc — Excelența Sa Episcopul diecezan. Cu aceasta ocazie din partea Excelenței Sale Episcopului se dau indulgențe de 300 zile tuturor acelorora, cari, în ziua consacrării mărturisiți și cuminecați vor rosti de 3 ori Tatăl nostru. Născătoare și Mărire și acum la intențiunea Excelenței Sale. Sărbătoarea se va termina cu concertul corului și orchestrei catedralei de sub conducerea Dlui Boghina. Recomandăm tuturor, ca să ia parte în număr cât mai mare la aceste serbări, strângând prin aceasta și mai mult legăturile cu orașul de reședință al Episcopului nostru. T. B.

Calendar săptămânal.

14 — 20 August 1932.

- 14. Dumineca VIII-a după Rusalii. Sf. Prof. Micheia
- 15. Luni Adormirea Maicii Domnului
- 16. Marți Diomed Alcipiad
- 17. Miercuri Sf. Mart. Miron
- 18. Joi M. Flor și Laur
- 19. Vineri Sf. Andrei, Teofan
- 20. Sâmbătă Sf. Prof. Samuel.